τῆς ἡμέρας, δίς, τὸ μαρτυρικόν. Δ. ὀ
ξα. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Κ. καὶ τὰ λοι
πὰ ὡς σύνηθες.

Τ. ἡ, Δ', τῶν Βαΐων, ἐν τῷ ὄρθρῳ. Μ. ε
τὰ τιμ, α', ἀπόλυ. θεοφρόσυνα τῆς ὀκ
τωήχου. Κ. καὶ μετὰ τιμ, Β', καὶ τῆς,
γ', ἀπόλυ. Κ. καὶ τοῦ μηναίου τὸν κα
νόνα. Κ. καὶ τὰ τριώδια. Τ. ὁ φω=
ταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν α', τὸ
ἓν τῆς ἡμέρας, δίς. Τ. ὁ μαρτυρι=
κόν. δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Κ. καὶ
τὰ λοιπά.

Τ. ἡ τεσσαρακοστή, τῆς, σ', ἑβδομάδος ἑσπέ=
ρας. ἡ σύνηθη ἀπόλυ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέ=
κραξα, ἱστῶμεν, α', ι'. Κ. καὶ ψάλλο=
μεν τὸ ἓν τῆς ἡμέρας δίς, ἦχος, πλ. α'.
Π. λούσιος ἐν πάθει τυπούμενος. τὸ
μαρτυρικόν. Κ. καὶ προσόμοια,
ἦχος, πλ. α'. πρὸς χαίροις ἀσκητῶν.
Η. ἔραν τοῦ Ἰορδάνου σαρκί. Κ. καὶ τὸ
ἓν, ἦχος, πλ. Β. Δ. ἰσημεριάζει λάζα=
ρος. Κ. καὶ τοῦ μηναίου, Δ'. Δ. ὀξα,
καὶ νῦν, θεοτ. Ἐ. ἰσοδυ. φῶς ἱλα=
ρόν, ἑσπέρας. προκείμενον, ἦχος, Δ'.
Ἐ. ὑδρεύσασθε ἐν ὑψώσει κυρίου ἐν χαρᾷ. α'.
Η. γάνησον ὅτι εἰσακούσεται κς. γενέ
σεως τὸ ἀναγνώσμα. Εἰς τὴν μεγάλην
τῶν ἰουδαίων, οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. προ=
κείμενον, ἦχος, Δ'. Τ. αἱ ἁμαρτίαι
ἀποδοσσοῦ. α'. Ἐ. πίστευσα, διὸ ἐλά=
λησα. Π. ἀροιμῶν τὸ ἀνάγνωσμα.
Ὁ ς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ. Τ. ὁ
κατευθυνθήτω. Κ. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκο=
λουθία τῶν προηγιασμένων.

Τ. ἡ πέμπτη τῶν Βαΐων, ἐν τῷ ὄρθρῳ τὰ
τριαδικά. Μ. ετὰ τιμ, α', ἀπόλυ, καὶ
ἀποφολικὰ τῆς ὀκτωήχου. Κ. καὶ με
τὰ τιμ, Β'. Κ. καὶ τιμ, γ', ἀπόλυ, καὶ.
Ἀ. ἀλλομεν δὲ καὶ τὸν κανόνα τοῦ μη
ναίου. Κ. καὶ τὰ τριώδια κατὰ τάξη=
ν. Κ. καὶ ἀναγνωσθήσεται ἡ ὥρα. Τ. ὁ
φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν
α', ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. τὸ μαρ
τυρικόν. Δ. ὀξα, καὶ νῦν, θεοτ. Κ. καὶ
τὰ λοιπὰ ὡς ἐν.

Τ. ἡ πέμπτη, τῆς, σ', ἑβδομάδος, ἑσπέ=
ρας, ἡ σύνηθη ἀπόλυ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα,
ἱστώμεν, α'. σ'. ἀπὸ προσόμοια τριω
δίου, γ'. Κ. καὶ τοῦ μηναίου, γ'. Δ. ὀ=
ξα, καὶ νῦν, θεοτ. Τ. ἀ προκείμενα καὶ
τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν α' τὸ
ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, τὸ μαρτυ
ρικόν. Δ. ὀξα, καὶ νῦν, τρεῖς κανόν.
Κ. καὶ τὰ λοιπά.

Τ. ἡ παρασκευὴ τῶν Βαΐων, ἐν τῷ ὄρ=
θρῳ. Τ. ἀ τριαδικά. Μ. ετὰ τιμ, α',
ἀπόλυ καὶ θεοφρόσυνα τῆς ὀκτωήχου.
Κ. καὶ μετὰ τ', Β', καὶ τιμ, γ'. καὶ τοῦ
τριωδίου. Ἀ. ἀλλομεν δὲ καὶ τὸν κα
νόνα τοῦ μηναίου. Κ. καὶ τοῦ τριωδίου
κατὰ τιμ τάξιν αὐτῶν. Κ. καὶ ἀναγνω=
σθήσεται ἡ ὥρα. Τ. ὁ φωταγωγικὸν
τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν α', τὸ ἓν τῆς ἡμέ
ρας, δίς. Τ. ὁ μαρτυρικόν, δόξα ἓν,
ἦχος, πλ. Τ. ἰδὼ ψυχοφελῆ πληρώ=
σαντοῦ πανταρακοστήν. Κ. καὶ μετὰ τὸ
λιν τὸ αὐτό. Κ. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολου=
θία ὡς ἐν.

Τ. ἡ παρασκευὴ, τῆς, σ', ἑβδομάδος,
ἑσπέρας. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ σύνηθη
ἀπόλυ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν
α', ι'. Κ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἓν τῆς ἡ=
μέρας, δίς. Κ. καὶ τὸ μαρτυρικόν.
Κ. καὶ ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου
λαζάρου. Π. οἰκῶν τοῦ αὐτὰ ἐπά.
τὸ ἓν, δίς, ἦχος, πλ. Τ. ἰδὼ ψυχοφε
λῶ πληρώσαντοῦ. τὸ μαρτυρικόν.
Μ. ἀρπυροῦ κῦ, ἱκετεύσατε. Εἰς τὰ
ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου λαζάρου, ἦχος
πλ. Β. Κ. ὑμνεῖν λαζάρου θέλων τάφον
ἰδεῖν.

ἰδεῖν. ποιοῦν τοῦ αὐτά, ζ'. Δόξα,
ἦχος, πλ. Ἐν παντὶ τῷ ῥήματι λα
ζάρου ὁ σωτὴρ ἡμῶν. καὶ μοῦ.
ἔπεργον ἦχος, ὁ αὐτός. Τοῦ ψυ
χοφελοῦς πληρώσαντος τὸν τετραετα
νῆ, βοήσωμεν. Εἰσοδος. Φῶς ἱ
λαρὸν. ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος,
πβ. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυ
ρίου. ἐὰν μὴ ὁ πτίς. ἐν ἡμῖν. Ἐκ
μέσου τὸ ἀλάλ. Κατεπαύσειν ἱα
κὼβ, ἐπτάκις. προκείμενον, ἦχος
δ', Οἱ πεποιθότες. ἐν ἡμῖν. Οὐ
σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Πλοι
σιῶν τὸ ἀλάλ. Ἡ δὲ ἐν τῷ
λόγῳ θεοῦ. Ὁ καταπυθωθήτω.
Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προη
γασμένων ὡς οὖ. τὰ δὲ ἀπόδειπνα
σωθήσεν τῷ μάρθηκι, ἀλλ' καιρός.
ἐστὶν, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον, οὔτε
μαρτυρικὸν, οὔτε θεοτοκίον, οὔτε ὀκ
τώηχος ψάλλεται, ἄχρι τοῦ σαβ
βάτου τοῦ ἁγίου θωμᾶ. Εἰς τὸ ἀπο
δειπνον ψάλλομεν τὸν καιρόν, εἰς
τὸν πτρχήμερον λάζαρον. Ἡ οἴκη
σις τοῦ ἁγίου πατρὸς κυρίου ἀνδρέου
κρήτης τοῦ ἱερουσολυμίτου, ἦχος, α'.
πρὸς ὠίδὴν ἐπτήκοον ἄσωμεν. Νε
κρὸν τετραήμερον, ἀναστήσας ἐκ
φωνῶν σαββάτου, τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου
λαζάρου. Ἐν τῷ μεσονυκτικῷ.
Εἰς τὸ, β', τρισάγιον. Τοῦ κοιμᾶ
σθαι. Εἰς δὲ τὸ, γ', κοντάκιον.
Ἡ ἀνάστασιν χαρά. Ὁ, κε ἐλέησον,
ιβ', ἀλλ' τὸ ἀχῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον
θεὸς κς, εἰς ἦχον, α'. Καὶ ψάλλομεν
τὸ, πθ', ἐν, γ'. Τοῦ κοιμᾶ σθαι.
Εἰς τὰ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν κς τῶν κω
ν. Εἰς τὸ, α', ἀπόστιχα, καὶ, ἦχος, α'.
Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Εἰς τὰ
ἀπόστιχα τὸν ἀναστάσιμον, Καὶ λέγο
μεν καὶ τὰ ἀναστάσιμα ἀλλοιοτρό
πια. Τῶν ἀγγελοσυνόδων ἡμῶν, καὶ τὰ
λοιπὰ ὡς οὖ σὺν κυριακῇ. Καὶ μετὰ
τοῦ τῶν συμπληρώσαν, καὶ, ἦχος,
πα'. Δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτό.
Ἀναστάσιν χριστοῦ θεασάμενοι. Καὶ ὁ, μ'.
Εὐαγγέλιον δὲ, οὐκ ἀναγνώσομεν.
Εἰ μὴ εἰς τὸν νυκτὸν τὰ ἁγίου λαζάρου.
Ἀναγνῶσιν δὲ ποιοῦν ἐκτὴς ἑρμη
νείας τῆς κατὰ ἰωάννου, τὰ περὶ τῆς
ἑορτῆς. λόγον, ξ', καὶ, ξδ'. Οἱ
καιρὸν μέχρι τῆς, σ', ὦ, ποίημα τοῦ
κῦ θεοφράνους. Ἐν κεῖθεν δὲ ἀρχό
μεθα τῶν τετραωδίων. Ὁ πρῶτος
καιρὸν μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς, ἦχος,
πδ'. Ἀνέστη τῷ κῷ. Καὶ ὁ ἑπτε
ρος καιρὸν, εἰς, σ'. ποίημα ἰωάννου
μοναχοῦ, ἦχος, πδ'. Τὸ, σ', ὦ καὶ,
τῆς ἑορτῆς. Ἀ, σ', ὦ, ἀρχεται τὰ
τετραώδια τοῦ κυρίου κοσμᾶ. Καὶ
τοῦ κῦ ἰωάννου. κοντάκιον, ἦχος, β'.
Ἡ ἀνάστασιν χαρά, χε ἡ ἀλήθεια. Μετὰ
τὰ ἀναβαθμοῦ. Ὁ, ἅγιος κς ὁ
θεὸς ἡμῶν ἐκτρέπου. Ἐξαποστειλά
ριον τῆς ἡμέρας. Εἰς τοὺς αἴνους,
ἰστῶμεν, η'. Καὶ ψάλλομεν ἐν ἦχον
τοὺς, δ', α', α', τοὺς δύο, δ', δ'. Καὶ
τοὺς δύο, πδ'. Δόξα, ἦχος, β'. Μέ
γα καὶ παράδοξον θαῦμα. καὶ νῦν.
Ὑπεραλλόγιμον ἡμέρα ὑπάρχεις. Δόξο
λογία μεγάλη ἀπόλυσις. Εἰς τὴν
λειτουργίαν τυπικὰ τὰς, σ', σ', ὠδὰς
τῶν τετραωδίων. Ἀντὶ δὲ τοῦ τρισα
γίου. Ὅσοι εἰς χν ἐβαπτίσθητε. προ
κείμενον, ἦχος, γ'. Κύριος φωτισμός
μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσο
μαι. ἐν. Κς ὑπέρασπιστὴς τῆς ζωῆς
μου. ὁ ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους.
Ἀδελφοὶ, βασιλέα ἀπάλαυστον.
Ἀλληλουϊάριον, ἦχος, πδ'. Κς ἐ

Βασιλίσσης δ' πρέπει. κα'. Καὶ γὰρ ἐφάνη τοῖς οὐρανοῖς. Εὐαγγελίου κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λῶ τὶς ἀδελφῶν λάζαρος. Κ οἰκουμενικόν. Ε' κηρύσσετε μηνύων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἀλληλουϊα.

Εἴδησις τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ σαββάτου τῶν βαΐων, καὶ τῆς κυριακῆς. Κεφάλαιον, λζ'.

Εἰσπορευόμενος τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν κα', α'. Καὶ ψάλλομεν κε' προσόμοια, ἦχος, πβ'. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Εἰς τὸν κα' κε' προσόμοια, ἦχος β'. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Νῦν ἀπολύεις τὸν δεσπότην, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σώνηθες. Καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τοῦ, ἦχος, α'. Τῷ κοιμῷ ἀγάπασον. καὶ ἔσπερον, ἦχος, α'. Συναφέντου σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος. Ἡνίκα εἰς τὴν ἑορτὴν. Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν.

Τῷ σαββάτῳ τῶν βαΐων ἑσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, ἡ σώνηθη κα' λῶ. Τὸ μακάριος ἀνήρ, τὸ κὰ ὅλον. Εἰς τὸ κε' ἐκέκραξα, ἱστῶμεν κα', ι'. Καὶ ψάλλομεν τὰ, ε', ἐν κε' τοῦ πβ', δεύτερον τοῦ αὐτά. Δόξα τὸ, πρῶτον τὸ, Σήμερον ἡ χάρις. καὶ νῦν πάλιν, τὸ αὐτό. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρὸν. προκείμενον. Ο' κε' ἐβαπτίσθη. Εἰ τὰ τὰ ἀναγνώσματα, πρῶτον. Γ' ἐμέσως τὸ ἀνάγνωσμα. Ε' κάλεσιν ἱκανῶς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ. τὸ, β', προφητείας σοφονίου. Τ' δὲ λέγει κε. Χαῖρε σφόδρα θύγατερ, τὸ, γ'. προφητείας ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα. Τ' δὲ λέγει κε. Χαῖρε σφόδρα. Εἰς τὴν λιτὴν, κε ἐν τοῖς ἤχοις, πρώτοις. Καὶ τοῖς δευτέροις. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, γ'. Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ γενέσθαι τὸ πάσχα. Καὶ αἱ δύο αἱ ἐν τῷ μνήματι. Εἰς τὸν κε' κε' ἐν, ἦχος, πδ'. Χαῖρε νῦν Ἐφραίμου πόλις σιών. κε', ἦχος, ὁ αὐτός. Ε' κηρύσσετε μηνύων, καὶ θηλαζόντων.

Ἦλθεν ὁ σωτὴρ σήμερον. Κε' ὁ κε ἡμῶν ὡς θαυμαστόν, ἦχος ὁ αὐτός. Ο' τοῖς χερουβίμ ἐπεκύμησε. δόξα ἦχος, πβ'. Σήμερον ἡ χάρις τὰ γίγαντος. καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Νῦν ἀπολύεις. τὸ, τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σώνηθες. Καὶ λέγομεν τὸν τροπάριον ἦχον ἀπολυτίκιον, ἐκδυτέρου. Τῷ κοιμῷ ἀγάπασον. Ε' πρὸν τὸν λέγομεν ἅπαξ, ἦχος, α'. Συναφέντου σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος. τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸν θεὸς κε. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. ἐν ᾗ μετὰ τὴν, α', κε λῶ, κα, ἦχος, α'. πρός. Καταπλαγὴ ἰωσήφ. Μετὰ κλάδων μυροφόρων. Εἰς τὴν, ε', κε λῶ κα, ἦχος, α'. πρὸς καταπλαγὴ. Ε' τὴ φίλωσον κε. Εἰ τὰ ὁ πολυέλεος. Καὶ ὁ κα, ἦχος, πδ'. πρός, τὸ πρὸς χθέν. Ο' τὸν τρόπον χερουβίμ. Δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτό. Ἀναγνωσμὸν δὲ ποιοῦμεν εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην τὰ περὶ τῆς ἑορτῆς. λόγον, ξε', καὶ ξζ'. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ, α', ἀνάπαυσον τοῦ, α', ἦχου. προκείμενον, ἦχος, α'. Ε' κηρύσσετε μηνύων καὶ θηλαζόντων. κε'. Κύριε ὁ κε ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου.

Τὸ

Ἡ ὁ πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ
ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε
ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς. Ἀναπαυσόμενοι θεα-
σόμεθοι, οὐ λέγομεν. ἀλλ' ἀνοίξας τὸν πν
πνευματικόν. Δόξα, ἦχος, β'. Σύμφωνον ὁ
χ'. καὶ νῦν, παλιν τὸ αὐτό. Εἶτα
ἐλέησόν με ὁ θεός, ἦχος, πβ'. Σύμφω-
νον ἦχος εἰς τὸ ἅγιον πνεύματος.
Ὅτε δὲ ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ τὸ
ἀσπάσιον, διαφέρει ὁ ἡγούμενος τὰ
βαΐα. Ὁ καιρὸν τῆς κυρικοσμᾶ. Λέ-
γομεν ὧν τῶν εἰρμοὶς ἀναβαθμοὺ δευτέρου.
Τὰ δὲ τρία πάσια ἀναβ', ἀ. ἢ ἀναβ',
γ'. ὅτι εἰσὶ δύο. Ἐν σχατοι δύο χο
ροί, κατὰ βασίλεα τοὺς εἰρμοὺς, ἦχος, ἀ,
ὡ φθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου
μοι πόδος ἄμοιρεν. Ἀ πο, γ', ὦ τὴν ὑ-
πακοὴν, ἦχος, πβ'. Μετὰ κλάδων
ὑμνήσαντοῦ πρότερον. Εἶτα ἀνα
μνήσκομεν τὸν λόγον τῆς κυρίου ἀν
δρέου φρίτης. Ἀφ' ἑκτης ὦ τὸν κο-
πάκιον, ἦχος, πβ'. Τῷ θρόνῳ
τῷ οὐρανῷ. Εἰς τὴν, θ', δίδόμεθα κι
εία τοῖς ἀδελφοῖς. ἀξιοπρεπεία
ἔιον. Ἄ μος κε ὁ θεὸς ἡμῶν. Ἐκ τρί
του, εἰς τὸ ἦχον τοῦ ὕψους τῆς ὀκτώ
χου. Τὸ αὐτὸ καὶ μόνον λέγομεν.
Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ πᾶσα πνοή. Καὶ
ἱστῶμεν κα', γ', ἦχος, ἀ. καὶ ψάλλο
μεν κα ἀν, ὦ, ἀ, πτάσεις. δευτε-
ρωῶτοῦ τὰ, β'. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος,
πβ'. Πρὸ ἑξὶ ἡμερῶν τοῦ πάσχα, ἦλ
θεν ἰησοῦς εἰς βηθανίαν. Δοξολο-
γία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Καὶ ἡ
λιτὴ ἔξω τοῦ μοναστηρίου, καὶ ἡ κα-
τήχησις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, ἦχος,
β'. Ἀντίφωνον, ἀ.

Ἡ μάτησα ὅτι εἰσακούσεταί κε τῆς φω-
νῆς τῆς δεήσεώς μου. κα', ἀ.

Πᾶς πνεῦμα αἰνείτω τὸν κυρίον, ἀλλη-
λούια.

Πᾶς πνεῦμα αἰνείτω τὸν κυρίον, ἀλλη-
λούια.

Πᾶς πνεῦμα αἰνείτω τὸν κυρίον, ἀλλη-
λούια.

Ἀναβαθμοὺ δευτέρου, ἦχος, β'.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπει-
νώθην σφόδρα. κα', ἀ.

Σῶσον ἡμᾶς ὑὲ θεοῦ. ὁ πολὺ ὄμου
καθεζόμενος. ψάλλοντάσσοι, ἀλλήλ.

Τίνα ἀνταποδώσω σοι τῷ κῷ περὶ πά-
των ὧν ἀνταπέδωκεν. κα', β'.

Σῶσον ἡμᾶς ὑὲ θεοῦ. ὁ πολὺ ὄμου
καθεζόμενος.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ
ὄνομα κῦ ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς ὑὲ θεοῦ, ὁ πολὺ ὄμου
καθεζόμενος. κα', γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς ὑὸς καὶ
λόγος τοῦ θεοῦ.

Ἀντίφωνον, γ', ἦχος, ἀ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα. κα', ἀ.

Τὴν κοιμὴν ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ
πάθους.

Εἰ πάτω δὴ οἶκος ἰσραὴλ, ὅτι ἀγα-
θός. κα', β'.

Τὴν κοιμὴν ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ
πάθους.

Εἰ πάτω δὴ οἶκος ἀαρών, ὅτι ἀγαθός.
ἦχος, γ'.

Τὴν κοιμὴν ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ
πάθους.

εἰ πάσασιν ἡ αὐτοῖς οἱ φοβούμενοι τὸν κν. ϟ, ϡ.

Τῷ κοιμῷ δράσασιν, πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

Εἴσοδος. ὁ ἱερεύς. Σοφία ὀρθή. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ. Τῷ κοιμῷ δράσασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους. Ἀόξα. Σωτὰ φέρουσι διὰ τοῦ βαπτίσματος. ἦχ. πλ. δ, ὁ κοντάκιον. Τῷ θρόνῳ ἐν ὑψηλῷ. Εἶτα ὁ τρισάγιον. προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος δ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ. ϟ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι ἀγαθός, ὁ ἀπόστολος, πρὸς φιλιπησίους. Ἀδελφοί χαίρετε ἐν κῷ πάντοτε. Ἀλληλούϊα, ἦχος α. Ἄσατε τῷ κυρίῳ ἆσμα καινόν. ϟ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα. Καὶ καθ' ἑξῆς ἡ θεία λαμπυρία τοῦ χρυσοστόμου. Κοιμωμικόν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Ἀλληλούϊα.

Ἐν ἱστῷ τράπεζαν, παράκλησις μεγάλη τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐν θίομεν χαρὶ χθύας.

Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων ἑσπέρας εἰς τὸ κε ἐκέκραξα ἰσῶμεν ϟ, γ. Καὶ ψάλλομεν ἐν διόμελα τοὺς τρεῖς, πλ.

Ἀπὸ τὰ εἴπομεν ὀψὲ σαββάτῳ, ἀπὸ ϟ. Ἀναστάσεως αὐτά, ἦχος πλ.

δόξα. Χαῖρε καὶ ἀφραίνου. καὶ νῦν. Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος. Εἴσοδος, προκείμενον ὀ.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κν. ϟ. Οἱ ἐν οἴκῳ κυ. Εἰς τὰ ϟ ἀλλ. ἦχος β. Ἐν βαΐοις καὶ κλάδοις. ϟ. Ἄσατε τῷ κυρίῳ ἆσμα καινόν, ἦχος γ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν, ϟ.

Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἦχος β. Δόξα. Σωαγωγὴ πονηρά καὶ μοιχαλίς. δόξα, ἦχος β. Ἐν βαΐοις καὶ κλάδοις. καὶ νῦν, ἦχος γ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν. Ἀπολυτίκιον. Θῶ παρθένε. Καὶ τὰ ἕπεται ὡς σύνηθες. Καὶ αἱ ὦδαὶ μετάροιαι.

ἀίον, ὅτι τὸ θῶ παρθένε, καὶ τὰ λοιπά, μετὰ μέλους ψάλλεται ἐν ὅλαις ταῖς τ' ἁγίας τεσσαρακοστῆς κυριακαῖς. Ὡσαύτως ἐν τῇ παρούσῃ. Τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, χύμα λέγοντες.

Τῇ αὐτῇ κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ ἀποδειπνον, ψάλλομεν τὸ τριῴδιον τοῦ κυρίου δυδρέου κρήτης. Ὡσαύτως ποιοῦμεν καὶ τὰς λοιπὰς τῆς μεγάλης ἑβδομάδος ἑσπέρας εἰς τὸ ἀποδειπνον, ἦχος πλ. πρὸς. Τῷ σωτῆρι ἐν πολέμοις. Ἐν σοὶ φωτὶ σωφροσύνῃ. Καὶ τὰ λοιπά.

ἀίον, ὅτι κατὰ τὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἑβδομάδα, ἅπαξ πληροῦμεν τὸ ψαλτήριον. Καὶ λέγομεν ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ τῆς κυριακῆς τῶν βαΐων, κα', γ. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, β', ε'. ἤχοι εἰς τὸν ὄρθρον, γ'. καὶ εἰς τὰ τριπήκτα, ϛ'. Ὡσαύτως καὶ τῇ μεγάλῃ, γ', κα', ε'. Ἐν δὲ τοῖς ἑσπερινοῖς τῶν τοιούτων ἡμερῶν, ἀκολουθοῦμεν τὰ πρὸς κύριον. Ὁ δὲ ἄμωμος ἀκολουθεῖ, κατὰ τὸ μέγα σάββατον.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης, δευτέρας. Κεφάλαια, λη΄.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δευτέρᾳ ἐν τῷ ὄρθρῳ. Μετὰ τὸ μέξάψαλμον. Ἀλλομεν τὸ ἀλληλουϊάριον εἰς ἦχον, πδ΄. μεγαλοφώνως, καὶ μελωδικῶς. Εἶτα ψάλλομεν τὸ τρῖς, ἀργῶς μεγαλοφώνως καὶ μετὰ μέλους ἀξιόστιχος, ἦχος, πδ΄. Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός. Εἶτα ἡ σωκθη ἀπόλυτος μετὰ τῶν μεταποιῶν. Εἰς τὸ, α΄, ἀπόλυτος, καθ, ἦχος, α΄. δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Εἰς τὸ, β΄, ἀπόλυτος, καθ, ἦχος, α΄. δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Εἰς τὸ, γ΄, ἀπόλυτος, καθ, ἦχος, πδ΄. δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ ἀνθις. καὶ ἐπὶ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως. Καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς τὸ ἀναγνώσμα τοῦ ὄρθρου. Εἶτα ὁ, μ΄. καὶ ψάλλομεν τὸ τροπάριον τοῦ κυρίου κοσμᾶ. Ἐν ᾧ τὸ ἄβατον κυμαινόμενον θάλασσαν. Ἐν οὐς εἰρμοὺς ἀναβαίνομεν δύο, καὶ τὰ τρία, ἀναβαίνομεν, ἡ ἀναβαίνομεν, σ΄. δηλονότι κατὰ τὸ ποσότητα. Ἔσχατον δὲ πάλιν οἱ δύο χοροὶ ἑνούμενοι λέγουσι τὸν εἰρμόν, καταβασία. Μετὰ δὲ τ΄, ἀ, ὦ, τὸ κοντάκιον, ἦχος, πδ΄. πρός. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Ὁ ἰακὼβ ὡδύρετο. Μετὰ τὸ, θ΄, ὦ. ἀξιοπρεπέστερον λέγομεν τὸ τροπάριον. ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Ἐν οὗ τὸ δὲ λέγεται, ἕως τῆς μεγάλης πέμπτης. ἦν. Ἐν ὃν νυμφῶνα σου βλέπω σοι κεκοσμημένον. Ἀλλεται δὲ ἐν τῷ μέσῳ παρὰ τοῦ ψάλτου. Καὶ ἀνὰ ἀντιφωνεῖται παρὰ ἡμῶν. Εἰς τοὺς αἴνους ἀπὸ δίμελα, τῆς ἡμέρας. ἰστῶμεν ἀ΄, ἀ΄. δευτερωῶτοῦ αὐτὰ, ἦχος, α΄. Ἐρχόμενος ὁ κς΄, ἦχος, πδ΄. Φθάσαντοῦ πρὸ τὸ σωτήριον πάθος. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πδ΄. Κύριε ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος. Ἀπὸ ἀ΄ ἦν, ἦχος, πδ΄. Κύριε πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον. ἀ΄, λέγομεν τοὺς ἀν΄, ἦχος, πδ΄. Καὶ τὰ τελεώτατα φρονεῖν, ἦχος, πδ΄. Ἐν ἧς ἐκρατυθείσης συνήθης. δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πδ΄. Ἀνάπραν ἄναν τὸν αἰτοῦμεν. Καὶ ἡ ἀν΄ ἀκολουθία μετὰ μεταποιῶν. Σωάν[illegible] καὶ ἡ, α, ὦ, ρα΄. Ἡ [illegible] μὴ οὐκέχει. Ἀλλεται δὲ σωκθῶς τρίψαλμος. Ἡ δὲ τρίτη κτη, σχολάζει τὰ [illegible] ἔρχεται. Ἡ τοιαύτη ὅσω ἀκολουθία πελεῖται. Καὶ τῇ μεγάλῃ, γ΄. Καὶ τῇ μεγάλῃ, ἀ΄.

Ἐστὸν δὲ, ὅ τι ἡ, α, ὥρα. Καὶ ἡ ἐμμάτη, οὐ σχολάζεται, ἐν τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι. Ἀλλὰ μόνον ψάλλεται τρίψαλμος. Ἡ δὲ τρίτη σχολάζει τῇ. Ἀναμνήσεται δὲ, καὶ τὸ τραυλάγγελιον, τῇ, β΄, τῇ, γ΄, καὶ τῇ, ἀ΄. καὶ πληρῶτῇ. Εἰς τὴν τρίτην, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, β΄, τοῦ, τῆς προφητείας, ἦχος, πβ΄. Ἐν ψυχῇ σωπτέρμενη. προκείμενον, ἦχος, ἀ΄. Ἐν τῷ ἐπιφέρειν καὶ τὸν αἰχμαλωσίαν σωμ. ἀ΄. Ἐν ὅτι ἐπολήθη χαρᾶς τὸ σόμα ἡμῶν. Προφητείας ἐζεκιὴλ τὸ ἀναγ. Ἐν γήρᾳ ἐν τῇ τριακοστῷ. προκείμενον, ἦχος, πβ΄. Ἐν ἐὰν μὴ κς οἰκοδομήσῃ οἶκον. στίχος. Ἐν ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν.

Πεῖ δὲ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας καὶ μεγάλης, β΄. Κ ρούφ ὁ καμηλοπάρδης σωνήθως τὰ, ρ΄. Κ αἱ σωναγόμεθα ἐν τῷ μαχῷ. Κ αἱ ψάλλομεν τὴν, ρ΄, ὥραν μετὰ τῆς ἁγίας. Π οιοῦν τοῦ καὶ τὰς ἀ μεταμείας. Μ ετὰ δὲ τὸ προκείμενον καὶ τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν. Ὑ περεπαθέντος τοῦ ἀμαλὴκ μετὰ Βλαμπίου. Κ αὶ πεθέντος ἐν αὐτῷ τῷ τραπέζῃ. Κ αὶ πάντων ἱστάμενων ἀσκεπῶν. Γ ίνεται ἀναγνωσις, λαμπάδων δύο ἀπουσῶν. Ο δὲ ἱερὰς θυμὰ ἄσματα τὸν μακάριον καὶ τοὺς ἀδελφούς. Μ ετὰ δὲ τὴν τῆς ἀναγνώσεως πλήρωσιν, λέγομεν. Κ ύριος ὁ θεὸς εὐλογητὸς. Κ αὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία μετὰ τῶν μεταμοιῶν. Κ αὶ ἀπόμεν δὲ καὶ τὴν σ΄, ὥραν ὡς σωνήθου. Κ αὶ μὴ καὶ σχολοῦμεν. Μ ετὰ δὲ τὸ, ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ. ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς προφητείας. Ἰ δ΄ οὕτως ἀναγινώσκεται ἡ προφητεία. Ε ἰ μὴ ἀναγινώσκεται εἰς τὸ πεντεκαιδεκάλογον. Κ ατὰ τὴν προγεγραμμένην διάταξιν. Μ ετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν. Γ ὰ χῦ προκαταλαβέτωσαν. Γ ὸ τρισάγιον μετὰ μεταμοιῶν. Κ αὶ ἀπολυόμεθα.

Ε ἰδέναι χρὴ. ὅτι τὸ κατὰ ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον ὅλον ἀναγινώσκεται. Ο ὁμοίως καὶ τὸ κατὰ μάρκον. Κ αὶ τὸ κατὰ λουκᾶν. Γ ὸ δὲ κατὰ ἰωάννην, ἀναγινώσκεται, ἄχρι τῆς ἀρχῆς τῶν ἁγίων παθῶν. Ἀ λλὰ ἀναγινώσκεται δὲ οὕτως ἐν ταῖς τρισὶν ἡμέραις. Ἡ γουν, β΄, ρ΄, καὶ, δ΄. Κ αὶ πληροῦται ἐν ταῖς ὥραις. Γ ίνεται δὲ τὸ κατὰ λουκᾶν. Ἀ ναγνώσεις, ρ΄. Γ ὰ δ΄ ἄλλα, ἀπὸ δευτέρου. Ο΄ μοῦ, ἀναγνώσεις, θ΄. Κ αὶ ὥρας, θ΄. Κ αὶ πλέον, οὐδέν. Ἡ δὲ θ΄, ὥρα, τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἅπαξ, οὐκ ἔχει, ὡς εἴρηται. Ἀ λλὰ μετὰ τὸ τρίψαλμον. Ἡ ἄλλοι ὑπὸ τοῦ πάχθεντος μαρχοῦ. Ὑ ὲν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ. δόξα, καὶ νῦν. Ἰ δὴ μᾶς γεμνηθεὶς. Κ αὶ γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸ πεντεκαιδεκάλογον. ἐν ᾧ λέγομεν. Ἡ δὴ παραδόσις ἡμᾶς εἰς τέλος. Γ ὸ τρισάγιον. Ο ἱ μακαρισμοί. Κ αὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην. Λ έγομεν δὲ καὶ τὸ κοντάκιον τῆς μεγάλης, β΄. Ε ὐαπόμεν δὲ, καὶ τὸν ἑσπερινόν.

Τ ῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δευτέρᾳ, ἑσπέρας. Μ ετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἡ ἁγία πόλις τῶν προσκυνείων. Ε ἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἅ, ἱ΄. Κ αὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα, τῆς ἡμέρας, ἅπερ εἴπομεν τὸ πρωΐ. τὸν, ἦχος, α΄. τοῖς, δ΄, πᾶ. καὶ τὸν, πνῆ. Δ ὰ τερῶν τοῦ τὰ δ΄. Ἡ ἀ δὲ δύο, πρὸς μίαν. δόξα, καὶ νῦν, τὸν ἦχον, πνῆ. Δ ὰ τέραν ἀνάμνησιν αἰτῶν. Ἐ ἰσόδος, μετὰ τοῦ ἀναγνώστου. Γ ὸ, φῶς ἱλαρόν. Γ ὰ ἀναγνώσματα. Ε ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος, πβ. Ε ὐλογήσαι κύριε τὴν σιὼν. ἅ. Μ ακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κν. Γ ῆς ὁδοῦ τὸ, ἀναγνώσμα. Γ ὰ αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἰωὴρ ἰσραήλ. προκείμενον, ἦχος, πνῆ. Ε ὐλογήκαμεν ἡμᾶς ἐν ὀνόματι κυ. ἅ. Π λεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου. Ἰ ωβ, τὸ ἀναγνώσμα, Ἀ νθρωπος τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ αὐσιτιδι, ἕ ὅτα τὸ κατευθυνθήτω. Κ αὶ μετὰ τοῦτον, τὸ ἀναγέλιον κατὰ ματθαῖον. Γ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ καθημένου τοῦ ἰησοῦ. Κ αὶ ἡ λοιπὴ ἀκο-

λουθία

λουθία τῶν προηγασμένων ὡς συνή
θες. Ο ὅ τῶς ὀφείλει γίνεσθαι, καὶ τῇ
μεγάλῃ, γ', καὶ τῇ μεγάλῃ, β'. Καὶ
εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν.
Ε' θίομτοῦ ξηροφαγίαν ἄχρι τ' με
γάλης πέμπτης.
αἰσν δὲ, ὅ τι ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπεραγίας θεο
τόκου τοῦ ἀγγελισμοῦ, ἐὰν τύχῃ τῇ
μεγάλῃ ἑβδομάδι. Ε' μὴ ἀφ' ἡμέ
ρας ἐπαῖ. Γίνεται παράκλησις τοῖς
ἀδελφοῖς, ὡς μεταλήψαι οἴνου καὶ
ἐλαίου. Ἰχθύος δὲ, οὔ. Τὰ δὲ ἀ=
πόδειπνα. Ψάλλομεν σωνήθως.
ἐν οἷς ψάλλομεν τὸ τριώδιον τῆς με
γάλης, γ'. τοῦ κυρίου ὀδυρέου μόνον.
Τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δευτέρᾳ
ἑσπέρας εἰς τὸ ἀπόδειπνον. τὸ τριώ=
διον τοῦ κῦ ὀδυρέου κρίτης, ἦχος, πλ. ∴

Εἴδησις τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης, τρί
της. Κεφάλαιον, λ θ'.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τρίτῃ. Εἰς τὸν
ὄρθρον. ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ [illegible]=
μίου. Καὶ ψάλλομεν ὀ τὸν ἑξά=
ψαλμον. Τὸ, ἀλληλουϊα, εἰς ἦχον
πλ. Καὶ τὸ τρὶς σκηρίτου. Ἰδοὺ
ὁ νυμφίος ὄρχεται. Η σωνήθη ἑῶα.
Εἰς τὴν, α', ἑῶα, καὶ, ἦχος, δ'. πρὸς.
Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ. Τὸν νυμ=
φίον ἀδελφοί. Δόξα, καὶ νῦν, πά
λιν τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν, β', ἑῶα, καὶ,
ἦχος, δ'. πρὸς, κατεπλάγη ἡ σωνή.
Βουλεύτηρον σοῦ τὴν, παραβολὴν.
Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν
τρίτην ἑῶα καθίσματα, ἦχος, πλ. πρὸς
Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου. Ο Ἰούδας

τῇ γνώμῃ φυλαρεῖ. Δόξα, καὶ
νῦν, τὸ αὐτό. Ποιοῦτοι ὅν ἐν ἑκά
στῳ καιρῷ τὰς μεταβολάς. Αἱ δὲ
ἀναγνώσεις γίνονται εἰς τὴν ἐρημίαν
κατὰ ματθαῖον ἁγίου ἀγγελίου
τῆς ἡμέρας. Εἶτα τὸ, ἀγγέλιον.
ὁ πεντηκοστὸς. σωναπτὴ μικρά. Καὶ τὸ
κοντάκιον, ἦχος, β'. πρὸς. Τὰ ἀφῶ
ζηκτῶν. Τὴν ὥραν ψυχή. ὁ οἶκος.
Τὸ σωναξάριον. Καὶ ἀθὶς τὸ, δι
ὅλον τοῦ κῦ κοσμᾶ, ἦχος, β'. Τῷ δό=
γματι τῷ τυραννικῷ. ἐν αἷς, ἱστῶν μὲν
ἀνὰ στ', ι β'. Καὶ δευτερεύομεν πρῶ
τον τοὶς εἱρμοὶς. Ε' σχατον δὲ πα=
λιν λέγοντοῦ τούτοις οἱ δύο χοροὶ ἐν
τῷ μέσῳ ἅπαξ. ἀξαποστειλάριον, ἐν
τρίτου. Τὸν μυροφόρασον βλέ=
πων σὴρ μυ. ὁ, ψάλλεται ἐν μέσῳ,
παρὰ τοῦ ταχθέντος μοναχοῦ. Ἀμ=
πφωνεῖται δὲ παρ' ἡμῶν. Εἰς τοὶς
αἴνους, ἱστῶν μὲν ἀνὰ, α'. Καὶ ψάλλο
μεν ἀνὰ ἀλ. Τὸ, ἁ, καὶ τὸν, β'. δευ
τερεύοντοῦ αὐτά, ἦχος, α'. Ε' ν ταῖς
λαμπρότητι τῶν ἁγίων σου, ἦχος, β'.
Ο' πνευματικῆς ῥαθυμίας μυσάξας. δόξα
καὶ νῦν, ἦχος, α'. Τοῦ κρύφαντος τὸ
τάλαντον. Εἰς τὸν ἀνὰ ψάλλομεν,
ἀνὰ, ἱ διόμελα. Λέγομεν δὲ καὶ τοὶς
αἰνοῦ σίχοις, ἦχος, πλ β. Δόξα πε πτοὶ ἐπερ
γασόμεθα, ἦχος, ὁ αὐτός. Ο' ταμιεῖ λ
θης ἐν δόξῃ, ἦχος, ὁ αὐτός. Ο' νυμφίος
ὁ κάλλει ὡραῖος. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος
βαρύς. Ἰδοὺ σοι τὸ τάλαντον. Καὶ
ἀθὶς ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.
Τὸ, τρισάγιον. Σωναπτόμεν δὲ τ',
ἁ, ὥραν, ἡ ἀνὰ ἑῶα. Ποιοῦτοι ἀ=
παραλλάκτως τὰς μεταβολὰς ἐν τῇ
τάξει αὐτῶν. Καὶ ἀπολυόμεθα.
Η' δὲ τρίτεκτη, γίνεται μετὰ τῶν ἱερο
λογιῶν καὶ ἡ προφητεία. τοῦ τῆς

μίσας. ὁ οἶκος. καὶ ἀγάνωσις. Μετὰ δὲ τὴν, θ', ὥ, ἀξιοπρεπέστερον.
Τ. ὀμμυφῶ σασου βλέπων. ἐκπρόσου ὡς σωνήθες. Εἰς τοὺς αἰγούς σου ἀπῶ μεν. ϊα, ϡ'. Κ. καὶ φάλλομεν ἅλ, ϊα, ἡχ, ά. Ε ἐν τῇ τῆς παρθένου ὑμνῳ, ἡχ, ά. Τ. ὁ πολυτίμητον μύρον, ἦχος ὁ αὐτός. Ο' τὴν ἁμαρτωλὸς προσέφερε, ἡχ, ὁ αὐτός. Ὦ τῆς ἰουδαϊκῆς ἀθεότητος. ἡχ, ὁ αὐτός. Ἡ ἁμαρτωλὸς ἐβόα πρὸς τὸ μύρον. καὶ μυῶ, ἡχ, ὁ αὐτός. Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ. Εἰς τὴν ϊα ἅλ.
Λέγομεν καὶ τοὺς ϡ ϊα, ἡχ, πβ. Ε ἡ μεθυμία χ παραμένεται, ἡχ, ὁ αὐτός. Ἡ πλωσεν ἡ πόρνη, τὰς τρίχας, ἡχ, ὁ αὐτός. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον. δόξα, καὶ νῦν, ἅλ. Ἡ οἰκουμένη κατεπαῖς μου αχῆς, ἡχ, πδ. Κ ἐ ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις. Κ αὶ ἀθὶς ἀγαθὸν τὸ ὁμολογεῖν σοι τῷ κυρίῳ.
Τ ὁ τρισάγιον, μετὰ τῶν μεταμοιῶν Κ αὶ ἡ, ά, ὥρα, ἀφ' ἁ τῆς ϊα λό. Γίνονται δὲ καὶ αἱ μετάνοιαι κατὰ τὰ τάξιν αὐτῶν. Κ αὶ ἡ λιτή. καὶ ἀπολυόμεθα. Ἡ ἐν δὲ ὥραν, ϊ'. Κ ρουόμενοι τῷ συμβόλου. Ε μαγόμεθα ἐν τῷ μάχῳ. Κ αὶ φάλλομεν ἅτ, ϊ', ὥραν, μετὰ τῆς ϊα λό αὐτῆς. Γίνεται καὶ ἀγάνωσις εἰς τὸ τραπέζιον. Εἰ θ' οὕτως τὸ τρισάγιον, μετὰ τῶν ϡ μεταμοιῶν. Ε μὰ πτεῖ δὲ ἡ ἡ, ϊ', ὥρα. Κ αὶ ϊα λόμεν. Κ αὶ ἡ προφητεία. προκείμενον, ἡχ, ϡ'. Ε ὐλογήσατε κς ἐκσῶν. ϊα. Ἰδοὺ δὴ ἀλογεῖτε ὑμνῷ. Προφητείας ἐζεκιήλ, τὸ ἀγάν. Υἱὲ πεῖς πρός με, υἱὲ ἀνθρώπου. προκείμενον, ἡχ, β'. Οἱ φοβούμενοι τὸν κῦ, ἀλογεῖτε τὸν κῦ. ϊα. Ἀ ἐ μεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, αἰνεῖτε

δοῦλοι κῦ. Μετὰ δὲ τὴν προφητείαν Ἀ μάγνωσις εἰς τὸ τραπέζιον. Κ αὶ καθεξῆς τὸ τρισάγιον μετὰ μεταμοιῶν. Κ αὶ ἀποδίδοῦμεν τὴν ἀχολογίαν τῶ ὥρῶν. Ἐ ὰν δὲ ἐμμένῃ ὥραν, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ τρισαγίου. Ἐ ὰν ἡ καὶ ἐσχάτη γίνεται ἀγάνωσις ἀπὸ τοῦ τραπέζιον.
Εἰ δ' οὕτως λέγομεν. Μὴ δὴ παραδόσις ἡμᾶς. Ἐ ὁ τρισάγιον, μετὰ τῶν μεταμοιῶν. Ὡ σαύτως καὶ τοὺς μακαρισμούς. Ἡ ὁ ὁμοῦ καὶ τὰς συνήθη μεταμοίας. Λέγομεν δὲ, καὶ τὸ κοντάκιον τῆς μεγάλης, ϡ'. Κ αὶ τὰ ἕτερα κατὰ τὸν τύπον. τὸ κύριε ἐλέησον, μ'. Κ αὶ αἱ, ϊ', μεγάλαι μεταμοιαι. καὶ αἱ, ιβ'. Ἐ ὁ τρισάγιον μεταμοίας, τρίς. Ἐ ὁ κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ ἡ ἀχή. Ἀ ἐστοτα πολυέλεε. Ἡ αὐτῶν δὲ ἐν γῇ κειμένων, αἰτοῦμεν τὸν προεστῶτα συγγνώμην. λέγοντες οὕτως. Ε υχώρησον ἡμῖν πάτερ ἅγιε. Εἰ ἡ μάρτομεν, δι' ὅλης τῆς ἁγίας, παραρακοσῆς. Κ αὶ μᾶλλον ἐφ' οἷς ὑπεμείναμεν ῥεμεφασμοῖς, ἐν αἰχμαλωσίας, ἐν τῇ ἁγίᾳ φαλμοδίᾳ. Ἐ ὡ μὲν σόμαν τῷ θεῷ παρεστάμενοι. Ἐ ὡ δὲ μῶ ἔξω πελαζόμενοι. Κ αὶ λαζόντου παρ' αὐτοῦ συγχώρησιν. Ἀ ὑτῷ τὰ ὅμοια πρὸς τὴν ἀδελφότητα ἐκφωνήσαντος, Κ αὶ συγνώμιν αἰτήσαντος. Κ αὶ λαβόντου, ἀπολυόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν. Κ αὶ ἀποδίδοντες αἱ μεταμοιαι τὴν ἁγίας ἐκκλησίας. Ὅ τε δὲ ἐπαῖ, ὁ καιρὸς τοῦ ἑσπερινοῦ. Κ ρουόμενοι τοῦ συμβόλου, Ε μαγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ μικρὸν μέρος ἀρχῆς, ἀρχόμεθα τοῦ ἑσπερινοῦ.

προφητείας, ἦχος, α΄. Ἐν οἷς ἀμέτρως παίουσι. προκείμενον, ἦχος, πβ΄. Ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ ὁ ἔλεος. κα΄. Ἐκβαθέων ἐκέκραξάσοι κε΄. προφητείας ἰεζεκιήλ. Ἐν μὴ τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα. προκείμενον, ἦχος, δ΄. Ἐν λπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κν, κα΄. Κύριε οὐ χύψωθη ἡ καρδία μου. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τὸ πρακτικὸν ὡς ἔπερ γέγραπται τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ. Ἡ δὲ, θ΄, ὥρα ἀπολογίαν οὐκ ἔχει. Τῆς ἀκολουθίας μετὰ τῶν ἀναγνωσμάτων πολυμίμης. Καθὼς καὶ τῇ μεγάλῃ, β΄. Λέγομεν δὲ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Καὶ ὁ κοντάκιον τῆς μεγάλης τρίτης.

Τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τρίτῃ. Ἐν ἀστέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, ἡ σωνήθη ἀπόλυσις. Καὶ ἀπόλυσις τὰ πρὸς κύριον. Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἰστῶν μ΄ α΄, ἰ΄. Καὶ ψάλλομα ἀπὸ ἅπερ εἴπομεν τὸ πρωὶ τὸν ἦχον, α΄, καὶ τὸν, β΄. Δόξα τὸ αὐτὸ. Εἶτα τὰ ἕπερα ἰδιόμελα, ἦχος, πβ΄. τὰ, γ΄. δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, βαρύς. Ἐδούσοι τὸ τάλαντον, ὁ δεσπότης ἐμπιστεύει. Εἴσοδος μετὰ τὸ ἀναγνώσμα. Φῶς ἵλαρὸν. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἐν ἀστέρας προκείμενον, ἦχος, πβ΄. Ἀναστήθι κε εἰς τὴν ἀπάντησίν σου. κα΄. Μνήσθητι κε τοῦ δαυὶδ, καὶ πάσης. Τῆς ὁδοῦ τὸ ἀνάγνωσμα. Κατέβη ἡ θυγάτηρ φαραώ. προκείμενον, ἦχος, δ΄. Ἐδοὺ δὴ τὶ καλὸν, ἢ τὶ τερπνὸν. κα΄. ὡς νῦν κν κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον. Ἐὰν τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐν γένετο ὡσεὶ ἡμέρα αὕτη. Καὶ ἀθὲ, τὸ κατευθυνθήτω. Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Εἶπεν ὁ κς, περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας. Καὶ οἱ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγασμένων. Εἰς δὲ τὸ ἀπόδειπνον. Ἀλλομέν, τὸ τριώδιον τοῦ κῦ ἀνδρέου, τῆς μεγάλης, δ΄, ἦχος, β΄. Ἐπεραθέρτα μου τὸν νοῦν. Καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης, τεσσαράδος.
Κεφάλαιον, α΄.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τετράδι. ἐν τῷ ὄρθρῳ. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον. Τὸ ἀλληλουΐα, ἦχος, πδ΄. Καὶ τὸ, ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται. σκηνὴ τοῦ κα΄ λόμεν δὲ, θα΄, γ΄. Ἐν μοῖς λέγομεν κα΄, γ΄ ἡμέρας τὸ, α΄, κάθισμα, ἦχος, γ΄. Πρὸς τὴν ὡραιότητα. Πόρνη προσῆλθεσοι. Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Ἐν μὴ, β΄, κ΄ λόγ, κάθισμα, ἦχος, δ΄. πρὸς. Ἀχὺ προκατάλαβε. Ἰδοὺ δὲ ὁ δόλιος φιλαργυρίας ἐρῶν. Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Εἰς τὴν, γ΄, κ΄ λόγ, κα΄, ἦχος, α΄. πρὸς, Ἀν τὸν φόβον σου σῶν. Ἡ πόρνη ἐν κλαθμῷ. Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Αἱ δὲ ἀναγνώσεις πᾶσα, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τὸ κατὰ ματθαῖον ἀλλ ἀναγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἶτα τὸ ἀναγγέλιον. ὁ πεντηκοστός. Καὶ τὸ τριώδιον. τοῦ κυρικοσμᾶ, ἦχος, β΄. Τῆς πίστεως ἐνεπέτρασε πρεσβεύσας. Οἱ γοῦν ἡμῖν δευτεροῦν. Ἐν μὲ τοῖς τροπαιείοις, ἰστῶν μ΄ κ΄, ἰ β΄. Τὸν δὲ ἑρμὸν πάλιν λέγουσιν οἱ δύο χορεῖν τῷ μέσῳ, ἅπαξ. Καὶ τὸ κοντάκιον, ἦχος, δ΄. πρὸς. Ὑψωθεὶς ἐν τῷ βρῷ. Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀρθὲ ἀγωνιῶσας.

Τῆ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαράδα ἑσπέρας.
Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ ἀκολουθία.
Ἀπὸ τοῦ τρισαγίου ᾠδὰς μεταποιῶν.
Ἀκολουθοῦμεν δὲ, τὰ πρὸς κύριον.
Καὶ αὐτὰς ᾠδὰς μεταποιῶν. Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἰσοῦμεν ϊ, ι'. Καὶ λέγομεν τὰ ἰδιόμελα τῆς μεγάλης, δ'. Ἃ περιέπομεν τὸ πρωΐ. τοῖς, δ', πρὸς τοὺς, πρὸς μίαν, ἦχος, α'. Ἐν τῷ τῆς παρθένου ὑμνῳ, ἦχος, α'. Τὸν πολυτίμητον μύρον, ἦχος, α'. Ὁ τὴν ἁμαρτωλὸς, ἦχος, α'. Ὦ τῆς ἰούδα ἀθλιότητος, ἦχος, β'. Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε. καὶ δευτέρου μέρους αὐτὸ, ἦχος, πβ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀχε, παραγίνεται, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἡ πλωσιν ἡ πόρνη τὰς τρίχας σοι, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Πρὸς πλθε γυνὴ, δυσωδὴς, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον. Δόξα, καὶ νῦν, πν. Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις πεπτωκυῖα γυνὴ. Εἷς σοφὸς μετὰ τοῦ ἀγγελίου. Φῶς ἱλαρὸν, Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος, δ'.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, κε'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν. Ἧς ὀδόδου τὸ ἀγάν. Ἐν μέσῳ τῆς ἡμέρας ταῖς πολλοῖς σκέμμασι. προκείμενον, ἦχος, δ'. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα. κε'. Ἐξομολογήσομαί σοι κε. Γὼ Β τὸ ἀγάγωσμα. Ἐν γέγονε ὡσεὶ ἡμέρα αὕτη. Καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ. Τὸ, κατευθυνθήτω. Τὸ, ἀγγέλιον τῆς ἡμέρας. Καὶ οἱ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

Πρὸς οὖν μὲν, καὶ τὰς, ρ', μετανοίας.
Ἀπὸ τοῦ νῦν αἱ δυνάμεις. Καὶ αἱ θεῖαι σχολάζουσι πλέον.. Καὶ αἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γινόμεναι μετάν. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς κελλίοις, ἄχρι καὶ αὐτῆς πλουῶ τοῦ τῆς μεγάλης παρασκευῆς. Τὰ ἀποδείπνα ἐν τῇ μάρθηκι. Ἐν οἷς ψάλλομεν τὸν τρόπον τοῦ κυρίου Δαβὶδ, τὸ μεγάλης, ἑ, ἐν δὲ τῷ πλεῖ τῶν ἀποδείπνων. Πλοῦν οὖν μὲν τρία προσκυνήματα, δὶς μὲ ἐπίσης ἀποδυτοῦ. Καὶ τῆς ἀλχῆς γινομένης, ὑπὸ τὸ προεστῶτος. Ἀπολυόμεθα.

Εἴδησις τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης πέμπτης. Κεφάλ. μά'.

Τῆ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἁγίας ἡμέρας, μεσημπτὸν οὐ ψαλλεται εἰς τὸ μέσον, ἕως τῆς ἑβδομάδος, τοῦ θωμᾶ. Εἰς τὸν ὄρθρον, σημαίνει ὥραν, ζ'. Καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Καὶ ἀλογήσαντος τοῦ ἱερέως. Ἀρχόμεθα ἀθὶς τοῦ τρισαγίου. Εἶτα τὸν ἑξάψαλμον κατὰ τὸ σωήθοῦ. Καὶ μετὰ τὴν τοῦ ἑξαψάλμου συμπλήρωσιν, τὸ ἀλληλούϊα, ἦχος, πδ'. Καὶ τὸ τροπάριον, ἦχος, πδ'. Οἱ πρὶ ἔνδοξοι μαθηταί. σκηνίτου. Εἶτα τὸ, ἀγγέλιον. ὁ πεντηκοστός. Καὶ ἀρχόμεθα τὸ καθῶς. τοῦ κοσμᾶ. Ἀνὰ, β', τοὺς εἱρμοὺς. τὰ δὲ τροπάρια, ἀνὰ, δ', ἡ ἀνὰ, σ'. Κατὰ τὴν ποσότητα. Ἀεὶ δὲ τὸν εἱρμὸν ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. ὁ καιρὸν, ἦχος, πβ. Τὸν μηθεὶς τὸν τοῦ, πόντος ἐρυθρός. Ἀπὸ, ρ', ὡς καθίσματα τῆς ἡμέρας. Καὶ ἀναγνῶσις εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον, τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ἀγγελίου τῆς ἡμέρας. Ἐξέκτης τὸ κοντά-

κοντάκιον, ἦχος, β'. πρὸς, τὰ ἀῴω ζη τῶν. Γ' ὀν ἀρ' τον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ προδότης. ἐπὶ τὰ ἀγνώσης. δόξα τοφειλάετον, ἐκ τρίτου. Γ' ὀμνυμφῶ μασου βλέπω σοι τὴν ἀγεωμέ= νον. ἐπὶ τοὺς αἴρουσι. ἰσῶν μεν τὴ, δ'. Κ αὶ ψάλλομεν τὴν ἰδιόμελα τοὺς, Δ', δευτέρας. Ε ωτρέχει λοιπὸν, ὁ σωτὴρ ὁ μὶ ουδαίων, ἦχος, ὁ αὐ τὸς. Γ' ουδας ὁ παραφόμος κε, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Γ' ουδας ὁ προδότης δό= λιος ὢν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Γ' ουδας ὁ δοῦ λος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβου λος. Δ. ὀξα, καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ο' μὲ κηρύξεν ἀμφὶ ἡσαΐας, ἔρχεται ὡὶ σφαγὴν ἐκούσιον. Ε ἰς τὸν τὴ, τὴν ἡν, τοὺς, πῆ. Λ ἐγομτοῦ καὶ τοὺς τὴ αὐτῶν, ἦχος, πῆ. Ε ἡμέρον τὸ κα= τὰ τὸν χῦ πομπεῦν. τὴ. Ο' ἐαθίων ἀρ τοὺς ὢν, ἦχος, πῆ. Ε ἡμέρον ὁ ἰούδας, ὁ τῆς φιλοπωχείας. τὴ. Ε ξεπαράετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ὡὶ τὸ αὐτὸ, ἦχος, πῆ. Ο' τρόπος σου δο λιότητος γέμει. τὴ. Λ ὁγον παραφο= μον κατέθετο κατ' ἐμὲ, ἦχος, πῆ. Ἠ δεῖς ὦ πφοὶ τὸν δεσποτικοῦ. δόξα ἦχος, πῆ. Ο τρόπος σου δολιότητος γέμει. καὶ νῦν, ἦχος, πῆ. Ἀ ναγαγῶν σουκὲ τοὺς μαθητὰς. Ε ωὰ πομεν δὲ σωτήθεος καὶ τὴν, ἀ, ὥραν. ἐν ἡ λό γομεν καὶ τὸν τῆς προφητείας, ἦχος, γ'. Ο' ραπαθεὶς ὑπὸ γένους ἀνῶν. Κ αὶ τὴν προφητείαν. προκηρυγμένον, ἦχος, ἀ. Γ' νώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὁμο= μάσοι κε. τὴ. Ο' θεὸς τὶς ὁμοιωθήσετ= αί σοι. προφητείας ἱερεμίου. Κ ἐ γνώεισόν μοι, καὶ γνώσομαι. παρκεί μενον, ἦχος, πῆ. Ε ὐξαθε καὶ ἀπό= δοτε κῷ τῷ θεῷ ἡμῶν. τὴ. Γ νωστὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεὸς ἐν τῷ ἰσραὴλ.

Γνῶ.

Κ αὶ μετὰ τὴν ἐν τῷ μνήθηκι λιτὴν. Δ' πολυόμεθα ἐν ἐ ἐν τῷ μνήθηκι ἡ λιτὴ σχολάζει, ἕως τὴ κυριακῆς τοῦ ἀγί= ου πάσχα. Δ ἱ δὲ λοιπαὶ ὧρα ψάλλον ται τρίψαλμοι λιτῶς ἐν τῷ

Π ρεὶ δὲ ὥραν, τ'. Κ ρυομένου τοῦ συμ βόλου, σωαγόμεθα ἐν τῷ μνήθηκι. Κ αὶ ψάλλομεν τὰς, γ', ὥρας κατ' αὐ τὸ τρίψαλμοις. Ε ἶτα τὰ τυπικά. Κ αὶ νῦν μακαρισμοὶ, ἀῴ μέλους. Ἦ ὁ, ἀῴ ὃν, ἀφὸν. Γ' ὁ, περὶ μῶν. Ἦ ὁ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Γ' ὁ, κὲ ἐλέησον, μ'. Κ αὶ μετὰ τὴν τούτων συμπλήρωσιν, καὶ τὴν ἀ ἀ ἀ χλὴν. Ἐ ἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ. Κ αὶ γινο μένου τοῦ τρισαγίου. Ε ἰσέρχεται ὁ πρωεστὼς, οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ ἐκκλησιάρ= χης, ἐν τῷ βήματι. Κ αὶ αἴρουσι τὴν ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας τραπέζης. Ὡ σαύτως καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιτήδεια τὰ ἐ= πικείμενα αὐτῇ. Κ αὶ αὐτὸ, τὸ κατὰ σάρκα. Κ αὶ ἀποῦ νιψοῦσιν αὐτὴν παντελῶς. Κ αὶ πρῶτον μὲν σαύρου= σιν αὐτὴ διὰ μούσης καθαρῶς τάτης. Ε ἰ δ' οὕτως ἀποπλυνοῦσιν, αὐτὴν, με τὰ χλυαρῶν ὕδατος, μεμιγμένου ῥο δοσάματος, καὶ οἰμαφθῆς. Κ αὶ με= τὰ τὴν ἐκπλυσιν. Γ' ὁ μὲν ὕδωρ σωάγγσιν εἰς ἄγγος. Δ' μυροῦμεν ῥῦ τὸ ἀστέγοις κεραμοῖς. Κ αὶ μετὰ τὸ τὸ πάλιν ἀμφιάζουσι τὴν ἁγίαν τράπεζαν. Δ' λλάσσομτοῦ τὸ κα= τὰ σάρκα. Κ αὶ τὸ ὑπὸ κάτω τούτου μέγαν ἀντιμίσιον. Ε πιθέμτοῦ ἀν= τὶ τούτων ἕτερα. Κ αὶ τούτων οὕτω τε= λεσθέντων, ἵσταται ὁ πρωεστὼς, ἔμ= προσθεν τοῦ ἁγίου βήματος. Ἠ σα= σάζομν τὸ ἀποστέγασμα τῆς ἁγίας τραπέζης. Κ αὶ χρίει τὸν τὴν

τοὺς ἀδελφοὺς. Καὶ γινομένης ὀχλοῦ, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν. Περὶ δὲ ὥραν, ἡ. Σημαίνει τὸ μέγα. Καὶ συναγόμεθα ἐν τῷ μεγάλῳ. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ ἀκολουθίας καὶ μεγάλης πέμπτης. Ἐν τῷ μέρει εἰς τὸ λυχνικόν, σημαίνει ὥρα, ἡ. Καὶ εὐλογοῦντος τοῦ ἀρχιερέως, ἢ τοῦ ἱερέως. Ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ. Ἡ ἐπὰ δὲ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν. Γίνεται σιωπὴ ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Εἰς τὸ πὲ ἐκέκραξα, εἰς ἦχον, β΄. ἱστῶμεν κα΄, ἱ. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀλλάσσων τὴν ἱεραπτικὴν στολὴν, ἔρχεται καὶ θυμιᾷ. Ἡ ἐπὰ δὲ τὸ ὑποφέρεται. Ἡ οἰεῖ τὴν προσκομιδήν. Ἡ μὴς δὲ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἦχος, β΄. Σωτέχει λοιπόν. Ἰ οὐδὲς ὁ παραίνομος κύριε. Ἰ οὐδὲς ὁ πρόδότης δόλιος ὤν. Ἰ οὐδὲς ὁ Δοῦλος καὶ δόλιος. Ὃν ἐκήρυξεν ἀμνὸν ἱσαΐας. Ἀπεστρώθη αὐτὸ. Ἀ ὀξὰ, καὶ μῦ, ἦχος, πβ. Γέμισμα ἐχθρῶν, ἀλισθῶς ὁ ἰοῦδας. Εἰ σόδος μετὰ τοῦ ἀγγελίου. Φῶς ἱλαρὸν. ἑστέρας προκείμενον, ἦχος, α΄. Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ. αἴχος. Οἱ πρὸς ἐλογίσαντο ἀδικίαν. Ἡ ἡς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Εἰ πε κύριος πρὸς μωσῆν, καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ τοῦτο. προκείμενον, ἦχος, βαρὺς. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός. αἴχος. Ἡ ὑσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Ἰ ὠβ τὸ ἀνάγ. Εἰ πε κς τῷ ἰὼβ, διὰ λαίλαπος καὶ νέφους. Εἰ τὰ ἀνάγνωσμα, γ΄. Ἡ ροφητείας ἡσαΐου. Ἡ μέρος ῥήσεσι μοι πλῶσαν πονηρίας. Ἐ μικρὰ. Ἡ ὁ τρόπος ἀγγέλου. Ἡ ροκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος βαρὺς. Οἱ ἀρχοντοῦ σωὴ χθεσαν ἐν τοῦτο. κα΄. Ἰ μὰ τὴ ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοί. ὁ ἀπόστολος. Ἡ ρὸς κορινθίους πρώτης. Ἀ δελφοὶ. ἀφὸ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυ. Ἀ λληλουϊάριον, ἦχος, πβ. Ἀκάριος ὁ σωιὼν ἐν πωχόμ καὶ πέμπτα. κα΄. Οἱ ἀφρόνων εἶπον κακάμοι, πόπε ἀποθανεῖται. κα΄. Ὁ ἐθίων ἀρτοις ἐμεγάλωνεν ἐπ' ἐμὲ πεσμόν. Ἐ ὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Εἶπεν ὁ κς, οἰδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται. Καὶ καθεξῆς, ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ἀ μὴ δὲ τὸ χερουβικοῦ, καὶ τὸ κοινωνικοῦ. Καὶ τὸ πληρωθήτω. Ἀ ἐγόμενον τοῦ τοῦ τοῦτο. εἰς ἦχον, πβ. ἐκτρέτω. Ἐ οὐδεὶ πνοῦ σου τοῦ ναοῦ ῥήσεον. Ἐ οὐ τὸ λέγειν πολλάκις εἰς τὸ κοιμωμενικόν. Ἡ ἐρίσαν αἱ ἀδελφοὶ μετὰ σχῶσιν τὸν ἁγίων μυστηρίων. Μ ετὰ δὲ τὴν ὁ πθάμβωμον ἀνάλυσιν, γίνεται ὁ μιπὴρ, καὶ ἡ αὐτὸ ἀκολουθία, καθὰ ἐν τοῦ θα ὁ λοῖς.

Εἰδήσεις τοῦ μιπὴρος τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης πέμπτης.
Κεφάλαιον, μβ΄.

Ἐξέρχεται οὖν ὁ ἱερεὺς, καθὼς ἐστὶν ἠλλαγμένος, μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ. Ἐξω τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ ναοῦ. Ἡ ἡς λεκάνης τοῦ μιπὴρος πρὸς τρεπαθεῖσαν, παρὰ τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ ἀχθέρῶν δὲ ἀδελφῶν, ἦχος β΄, τῶν μελλόντων νιφθῆναι παρὰ τοῦ πρεσ-

τῆ προσευχῆς τος ἐφ' ὧν ἐπαγγέλλεσθαι, τόν τε πυλωρόν, καὶ τὸν οἰκονόμον. Ἐπερχόμεθα τῷ ἱερεῖ ἅπαντες, ψάλλοντες, τὸν πεντηκοστόν. Καὶ μετὰ τοῦ τοῦ συμπληρώσειν. Λέγομεν ἑκτῆ καμόμος τῆς μεγάλης πέμπτης, ὡ, ε, ιχς, πβ. Ἐν ὧ σωδέσμῳ τῆς ἀγάπης. Η' ὃ ἀσχέτον κρατῆσα. Μαθηταῖς ὑποδείκνυει. Εἶτα τὰ ΗΝ ΗΗ τῆ μιπῆ ρος. Πληρουμένων δὲ τούτων λέγει ὁ ἱερὰς σωαπῆ·

Ἐ ιρήνη τῆ κῦ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ ἀλογηθῆναι καὶ ἀγαθῆναι τὸν μιπῆρα τῆτον τῆ δωρεᾶ καὶ ἐνεργείᾳ τῆ ἁγίου πνεύματος, τῆ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῆ σύμπαντος κόσμου. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν εἰς ἐκπλησιν τοῦ ῥύπου τῶν πεισμάτων ἡμῶν, τῆ κυρίου δεηθῶμεν. Λαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῆ σῆ χάριτι. Ἵνα τὸν ἀγαμίας ἀχραντον. Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ κάθαρσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Καὶ μετὰ τὸ ἀμήν. Ἐπεύχεται μεγαλοφώνως ὁ ἱερὰς τὴν ἀλλήλων·

Θ εὲ ὑπεράγαθε. ὁ ἀπρόσιτος τῆ θεότητι. ὁ ἐν τῆ τῆ δούλου μορφῆ, ὑπηρέτου σχῆμα ἀναλαβών. καὶ εἰς ὑποτύπωσιν ἀποτελεῖν τὰ πειρώσεως, τοὺς τῶν μαθητῶν σου πόδας, ἀχραντους σου χερσὶν ἀπομίψας, καὶ λεντίῳ ἐκμάξας, ἔπειδε καὶ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῆς τοιαύτης συγκαταβάσεως μιμουμένους τὸ ὑπερένδοξον. καὶ ἀξίωσον τοὺς τῆς σαρκὸς πολυσμοὺς ἀπομίψασθαι ἡμᾶς, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ῥυπῶδες, διὰ τῆ τῆ ὕδατος τῆτου πρὸς φαύσεως. χάρισαι ἡμῖν τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος ἀόρατον ἐπφοίτησιν. ἀσφάλισαι ἡμᾶς, ἀπὸ τῆ πονηροῦ πέρναν ὄφεως δολεροῦ. ἵνα καθαροὶ γενόμενοι, λατρεύσωμεν ἀπροσδέκτως σοι. ἐπαλλήλω ὄφεων καὶ σκορπιῶν, καὶ ἐξουσίαν τὴν δυνάμιν τῆ ἐχθροῦ διαβεβαίωμενοι. ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν·

Ε ἰρήνη πᾶσι. Ἐπὶ κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ. Καὶ ἐπεύχεται ὁ ἱερὰς σιωπῆ·

Κ ύριε ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ ὑποδείξας ἡμῖν μέτρα ταπειρώσεως, ἐν τῆ οἰκείᾳ καὶ παρυψίστῳ σου συγκαταβάσει. καὶ τὸν ἔσχατον τῆ προθέσει, πρῶτον ἀγοράσας. χάρισαι ἡμᾶς, ἐν τῆ πρὸς ἀλλήλους διακονίᾳ. ὕψωσον ἡμᾶς θείᾳ ταπειρώσει. διατήρησον ἀῤῥύπωτους, μιμουμένους ἀεὶ δάκρυσι. καθαιρομένους τῷ φωτισμῷ τῆς καθαρτικῆς σου χάριτος. ἵνα ἐλικρινῶς σοι ἀεὶ ποτε προσπίπτομεν, ἀῤῥωμεν ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ἐν τῷ φοβερῷ σου βήματι. Ἐκφώνησις. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. σὺν τῷ ἀναρχῷ σου πατρὶ. καὶ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν·

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, λέγοντος τοῦ ἱερέως. Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Κάθηνται οὖν οἱ μέλλοντες μυσταγωγεῖσθαι. Ἐν τοῖς προετοιμασθεῖσιν σκάμνοις. Καὶ τοῦ ἱερέως ἀρχομένου λέγειν τὸ εὐαγγέλιον τὸ, α', τοῦ μυστηρίου. Ἵσταται ὁ προεστώς, ποιῶν ὡς πρόσεχε τὸ εὐαγγέλιον. Ὅ τε οὖν λέγει, τίθησι τὰ ἱμάτια. Ἀποτίθησι καὶ αὐτὸς, τὸν μανδύαν. Ὅ τε δὲ λέγει λαβὼν λέμβον διεζώσατο. Λαβὼν τὸ σάβανον, ζώννυσιν ἑαυτόν. Ὅ τε δὲ λέγει. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα. Ἐπάλλει καὶ αὐτὸς ὕδωρ χλιαρόν. Καὶ αὖθις λεγομένου. Καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν. Ἄρχεται καὶ αὐτὸς νίπτειν ἀπὸ τοῦ πυλωροῦ, μέχρι τοῦ οἰκονόμου καὶ τοῦ σκευοφύλακος, ιβ'. Καὶ ὅταν λέγει καὶ σκουπίσειν τῷ λεντίῳ, ὃ ἦν διεζωσμένος. Καὶ αὐτὸς σκουπίσει ἑνὸς ἑκάστου τῶν νιπτομένων τοὺς πόδας. καὶ ἀσπάζεται αὐτοὺς. Ὅ τε δὲ ἔλθοι εἰς τὸν οἰκονόμον. Ἔτι ὅτε, ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ λοιπὸν τοῦ εὐαγγελίου, καὶ λέγει. Ἔρχεται οὖν πρὸς σίμων πέτρον. καὶ λέγει αὐτῷ σκεῦος. Ἔτι ὅτε οὖν ὁ οἰκονόμος λέγει. Κύριε σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ὁ δὲ προεστώς, λέγει. Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι. Γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Ὁ δὲ οἰκονόμος αὖθις. Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ πάλιν ὁ προεστώς. Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ, Ὁ δὲ οἰκονόμος πάλιν. Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ προεστώς, λέγει. Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι. ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος. Καὶ καθεξῆς πληροῖ τὸ τοιοῦτον εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τὸ νίψασθαι πάντας. Χώννυται μὲν τὴν σινδόνα ὁ προεστώς. Περιβάλλεται δὲ καὶ τὸν μανδύαν αὐτοῦ. Καὶ μεθίσταται τοῦ ἱερέως, ἵστασθαι αὐτὸς ἐν τῷ ἀναλογίῳ. Καὶ ἀφωνοῦντος τοῦ ἱερέως. Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως. Ἀναγινώσκει ὁ ἱεραὶς εἰς ἐπίκοον πάντων, τὸ, β', εὐαγγέλιον τοῦ μυστηρίου. Ἔτι ὡς καὶ ῥῆσιν ἐκείνῳ, ὅτε ἔνιψεν ὁ Ἰησοῦς, τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον, λέγει τὴν ἀχίστωτον.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου κενώσας ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβών. ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σωτηριώδους καὶ ζωοποιοῦ σου καὶ ἐκουσίου παθους σωδεὶς πῆσαι καταξιώσας τοὺς ἁγίους σου μαθητὰς καὶ ἀποστόλους. καὶ μετὰ τοῦτο, λεντίῳ περιζώσας σεαυτὸν, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν. ὑποδείγματα τὰ περιφροσύνης, καὶ ἀγάπης τῆς εἰς ἀλλήλους διδοὺς αὐτοῖς, καὶ εἰπὼν, καθὼς ἐποίησα ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε ἀλλήλους. αὐτὸς καὶ νῦν δέσποτα, ἐν μέσῳ τῶν ἀναξίων δούλων σου, τῶν τῷ σῷ ὑποδείγματι, παρακολουθοῦντων γενόμενος, ἀπόσμιξον πάντα τὰ σπίλον καὶ ῥυπόδη τῆς ψυχῶν ἡμῶν. ἵνα ἀπνιψάμενοι τὴν κολλυβήθραν ἡμῶν παραπτωμάτων κομιόρτον, καὶ τῷ λεντίῳ τῆς ἀγάπης σκεπάσαντες, δυνηθῶμεν ἀναστεῖναι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. καὶ ἀρεῖν χάριν ἐνώπιον σου.

πόμεθα. Ὅ τι σύ εἶ, ὁ ἀλογῶν καὶ ἀμά-
ζων τὰ σύμπαντα χρόνος. καὶ σὺ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρ-
χῳ σου πατρὶ. καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωο-
ποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Μετὰ δὲ
τὸ πέλος τῆς ἀνάγνωσις. Χαίρετε πάν-
τες τοῦ κτῆματος τῶν ἀδελφῶν.
Εἶτα οὕτως εἰσερχόμεθα εἰς τὸν μνόν.
Ἀλλοντοῦ, τοῦ. Ῥυθθέντος πό-
δας. καὶ πρὸ καθαρθέντος. Καὶ δευ-
τερῶν μεν αὐτὸ. Ἐπεὶ εἰς τὴν, ἑ, ὡ
τοῦ τριωδίου, τῆς μεγάλης παρα-
σκευῆς. Καὶ μετὰ τὸ λέγομεν,
τὸ, Εἰ ἦν τὸ ὄνομα κυ. Καὶ λέγομεν,
τὸ, ἀλογήσω τὸν κύριον. Εἶτα δί-
δοται τὸ κατακλασθὲν τοῖς ἀδελ-
φοῖς. Καὶ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν
τράπεζαν, μεταλαμβάνομεν, οἶνον
καὶ ἔλαιον. Τὰ δὲ ἀπόδειπνα, ψάλλο-
μεν ἐν τοῖς κελλίοις. Ἕωθεν ἀπὸ
τοῦ μεσονυκτίου, ἀ. Ὀλεπτὸν ζωσάμε-
νος, ἦχος, β΄. Μεγάλης ἀνεργεσί-
ας, ἦχος, β΄. Ὁ πέτρος κυλαβείτω,
ἦχος, πλ. Σύμπεμψον ὁ ἀπρόσιτος τῇ
ὑστέρᾳ, ἦχος, πβ. Σὺν φέρεσθαι Ἰούν-
δα, ἦχος, πλ. Νυσταγμῷ διαβολικῷ.

Εἴδησις τῆς ἀκολουθίας, τῶν ἁγίων
καὶ σωτηρίου παθῶν, τοῦ
κυ ἡμῶν Ἰησοῦ χυ.
Κεφάλαιον, λε΄.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ ἑσπέρας.
Σημαίνει ὥραν δευτέραν τῆς νυκτός.
Κρίσιν χθὲς ἐποιήσαμεν τῷ μαῷ.
Καὶ ἀλογήσαντος τοῦ ἱερέως. Ψάλ-

λομεν τὸν ἑξάψαλμον. Εἶτα συ-
μπῆν μεγάλη. Τὸ ἀλληλουϊάριον,
ἦχος, πλ. Καὶ τὸ τοῦ σταυροῦ.
Ὁ τοῖς ἔνδοξοι μαθηταί. Λέγομεν
δὲ τὸ τοῦ σταυροῦ. Ἀργῶς καὶ μετὰ
μέλους, ἀρύθμως. Εἶτα σωμπῆν
μικρά. Καὶ δίδονται κηρία τοῖς ἀ-
δελφοῖς, παρὰ τοῦ σκευοφύλακος.
Καὶ λέγει ὁ ἱερεύς. Κύριε τοῦ κα-
ταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ
ἁγίου εὐαγγελίου. Καὶ ἀναμνήσθη-
μεν τὸν, ἁ, εὐαγγέλιον τῆς διαθήκης τῶν
ἁγίων παθῶν. Ἐν κυ κατὰ ἰωάννην.
Εἶπεν πρὸς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. νῦν
ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. τέλος.
εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. Καὶ πληροῦμεν τὸν εὐαγ-
γελίου λέγομεν. Δόξα σοι μακρο-
θυμήσαντι κε. Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν
τὰ ἀντίφωνα. δευτεροῦντες αὐτὰ
ἅπαντα, τὰ τοῦ. Ἀντίφωνον, ἁ,
ἦχος, πλ. Ἄρχοντοῦ λαῶν συνη-
χθησαν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Λόγον παράσ-
χου, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Τὰς αἰσθήσεις ἡ-
μῶν. Δόξα καὶ νῦν, θ΄, ἦχος, ὁ αὐτὸς.
Πλήθος ἐντολῶν ἀπεργάσαμε. Ἀντί-
φωνον, θ΄, ἦχος, πβ. Ἐν δρᾶμα λέ-
γων ὁ Ἰούδας, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἐλέει
τὸν θεραπεύσωμεν. Δόξα, νῦν καὶ
θ΄, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ὁ μόνος παρθένε.
Ἀντίφωνον, ι΄, ἦχος, β΄. Ἀναλαζά-
ρου τὸν ἐγείρας κε, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἐν τῷ
δεῖπνῳ σου χριστὸς, ἦχος ὁ αὐτὸς.
Ἰωσὴφ ἠρωτήσατο κε, ἦχος, ὁ αὐτὸς.
Εἰς τριάκοντα ἀργύρια κε, ἦχος, ὁ αὐ-
τὸς. Ἐν τῷ μνήσθητι σου χριστὸς, ἦχος,
ὁ αὐτὸς. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε.
Δόξα, νῦν καὶ, θ΄. Ἀνάστασον ἀπὸ
κοιμήσεως. Καὶ τὸ κε. Οὐ μαθήσε-
σθε δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις καθίσμασιν,

Δ ιά τὸ, τὸν ἱερέα θυμᾶν, τὸ ἅγιον Βῆ
μα. Δ' Μ ἱστάμεθα ψάλλομεν αὐ=
τά, ἦχ, βαρὺς. Ε' μ τῷ δεῖπνῳ τοῖς
μαθηταῖς. κ αἰλέγει ὁ ἱερεὰς τὸ δεύ=
τερον ἀναγνόλιον, κατὰ ἰωάννην.
Γ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστὰς ὁ ἰησοῦς,
πέραν τοῦ χειμάρρου. πέλος. Μ' Μ'=
ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα. Δ' μπέφωνον
Δ', ἦχ, πδ. Ε ἡμέρον ὁ ἰούδας, ἦ=
χος ὁ αὐτὸς. Ε ἡμέρον ὁ ἰούδας, πα
ρὰ ποιεῖται, ἦχος, α'. Ι ὦ φιλαδελ
φίαν ἐπησόμεθα. Ζ ὀξα, καὶ νῦν,
θν, ἦχ, ὁ αὐτὸς. Δ εδοξασμένα πε
σοῦ. Δ' μπέφωνον, ε', ἦχ, πβ. Ο μα
θητὴς τοῦ διδασκάλου, ἦχος, ὁ αὐτὸς.
Ε ἡμέρον ἔλεγεν ὁ κτίστης οὐρανοῦ κὴ
γῆς. Δ ὀξα, καὶ νῦν, θν, ἦχ, ὁ αὐ=
τὸς. Η ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων. Δ' μ
πέφωνον, ς', ἦχ, βαρὺς. Ε ἡμέρον
γρηγορεῖ ὁ ἰούδας, ἦχος, ὁ αὐτὸς.
Ε ἡμέρον, τῷ φρῷ προσήλωσαν, ἦχ,
ὁ αὐτὸς. Κ ύριε ὁ τὸ πάθος τὸ ἐκού
σιον. Δ ὀξα, καὶ νῦν θεοτόκιον, ἦχος,
ὁ αὐτὸς. Χ αῖρε θεοτόκε, ἡ τὸν ἀχώ=
ρητον. κα', ἦχ, βαρὺς. Η οἶος σε
τρόπος ἰούδα. Ε ὐαγγέλιον κατὰ
ματθαῖον. Γ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ. οἱ
φρατήσαντες κρατήσαντες τὸν ἰησοῦν.
πέλος. Ε' κλαυσε πικρῶς Δ'. μπέ=
φωνον, ζ', ἦχ, πδ. Γ ρὶς συλλα=
βοῦσι παραφόροις, ἦχος, ὁ αὐτὸς.
Γ εἰτον ἀρνησάμενος ὁ πέτρος.
Δ ὀξα, νῦν νῦν, θν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. ὡ ς
πύλιωσοτήριον. Δ' μπέφωνον, η',
ἦχος, β'. Ε ἴ παπ παραφόροι, ἦχος,
ὁ αὐτὸς. Ε ρῶθήτω ἔκραζον. Δ ὀ=
ξα, καὶ νῦν, θν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ο τι
οὐκ ἔχομεν παρρησίαν. Δ' μπέφω=
νον, θ', ἦχ, γ'. Ε ἴστην, τὰ τρόπαι=
τὰ ἀρχιερέα, ἦχ, ὁ αὐτὸς. Ε δοκιμ

ἐς τὸ βρῶμα μου χολήν. Δ ὀξα, νῦ
νῦν, θν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ο ἱ ὀξεῖς ἐθνῶν
ὑμῶν μεστοί. κάθισμα, ἦχος, πδ.
ὦ πῶς ἐξεδάς, ὁ ποτὲ σοφὸς ὑαγγέ
λιον, Δ', κατὰ ἰωάννην. Ε ῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, ἀγνοεῖ ἰησοῦν τὸν
καὶ ἄφα. πέλος. Π αρέδωκεν αὐ
τὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρῶσι. Δ' μπέφω=
νον, ι', ἦχ, πβ. Ο ὀρθαβαλλόμε=
νος, φῶς ὡς ἱμάτιον, ἦχ, ὁ αὐτὸς.
Ο μαθητὴς ἠρνήσατο. Δ ὀξα, καὶ νῦν
θεοτόκιον, ἦχ, ὁ αὐτὸς. Ε ἱρμὸς τὸν
κόσμον. Δ' μπέφωνον, ια', ἦχος,
πβ. Δ' μπ ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας χ,
ἦχ, ὁ αὐτὸς. Ε' πὶ τῇ προδοσίᾳ, ἦχ
ὁ αὐτὸς. Ο ὕπ τῇ ὡς ἐσείσθη. Δ ὀ=
ξα, καὶ νῦν, θ'. Θ εὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέν
τα ἐγνώσμεν. Δ' μπέφωνον, ιβ', ἦχ,
πδ. Η' ἀδελέγει κς τοῖς ἰουδαίοις,
ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ε ἡμέρον τοῦ μεσοῦ τὸ
κατάπτασμα, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ο ἱμο
μαθέται τοῦ ἰ ἦ λ. Δ ὀξα, καὶ νῦν, θ',
ἦχος, ὁ αὐτὸς. Χ αῖρε ἡ πύλη τοῦ βα
σιλέως. κβ', ἦχ, πδ. Ο τε παρέπεμ
πῷ καὶ ἄφα ὁ θεός. Ε ὐαγγέλιον, ε',
κατὰ ματθαῖον. Γ ῷ καιρῷ ἐκεί=
νῳ ἰδὼν ἰούδας. πέλος. Φ' μα ἄρι
τὸν ἀργύρον αὐτοῖς. Δ' μπέφωνον, ιγ', ἦ=
χος, πβ. Γ ρόθρισμα τῶν ἰου=
δαίων, ἦχος ὁ αὐτὸς. Ο' μ τὸ λύπα
φρύαττει, καὶ τρέμει. Δ ὀξα, καὶ νῦν,
θεοτόκιον, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Θ κέ ἡ π=
κοῦσα, δι' ἀλόγου. Δ' μπέφωνον, ιδ',
ἦχος, πδ. Κ ύριε, ὁ τὸν λησταὶ, σωσο=
δοὶ πόρον λαβών, ἦχ, ὁ αὐτὸς. Μ ι=
κρὰ φωνὴν ἀφῆκεν. Δ ὀξα, καὶ
νῦν, θ', ἦχος, ὁ αὐτὸς. Χ αῖρε ἡ διάγ=
γελου. Δ' μπέφωνον, ιε', ἦχος, πβ.
Ε ἡμέρον κρεμάται τοῦ ξύλου, ἦχος,
ὁ αὐτὸς. Μ ὡς ἰουδαῖοι ἑορτάσω=

μεν,

μεν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ο΄ παυρὸς σου κε, ζωὴ κὰ, Δ΄ ὀξὰ, κὰ μῶ, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ο΄ ρῶσατε κρεμάμενον. κὰ, ἦχος, Δ΄. Ε΄ ξηγόρασας ἡμᾶς. Ϛ΄ υαγγέλιον, ϛ΄, κατὰ μάρκον. Γ΄ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπήγαγον τὸν ἰησοῦν οἱ φαρισαῖοι. τέλος. Κ΄ αὶ πανύστατον μὲν αὐτῷ. Ϛ΄ ἴστε οἱ μακαρισμοί. ἰ΄ σῶμεν ἅγιε, ἡ. Ε΄ ν τῇ βασιλείᾳ σου, μνήσθητί μου κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ἦχος, Δ΄. Δ΄ ιὰ ξύλον ὁ ἀδάμ. ὁ μοίως καὶ τοὺς λοιποὺς μακαρισμοὺς. Ϛ΄ ἴστε ὅτι, προκείμενον, ἦχος, Δ΄. Δ΄ ιεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς. ἅγιε. Ο΄ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι. Ϛ΄ υαγγέλιον, ζ΄, κατὰ ματθαῖον. Γ΄ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντου οἱ φαρισαῖοι. τέλος. Δ΄ ληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Κ΄ αὶ τίθεται ἀμάγνωσις. Ϛ΄ ἴστε ὅ, μ΄. Κ΄ αὶ μετὰ ταῦτα, υαγγέλιον, ἡ, κατὰ λουκᾶν. Γ΄ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγισεν τῷ ἰησοῦ. τέλος. Ο΄ ρῶσαι ταῦτα. Κ΄ αὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸ τριῴδιον. Π΄ οίημα τῷ κυρίου κοσμᾶ. Γ΄ ούς εἱρμοὺς ᾠδὰ, β΄. Κ΄ αὶ τὰ τῆς ᾠδὰ, Δ΄, ἦ ᾠδὰ, γ΄. δηλονότι κατὰ τὴν ποσότητα. Ε΄ σχατον δὲ πάλιν οἱ δύο χοροὶ τοὺς εἱρμοὺς, καταβασία ὁ μῶν. Π΄ ρὸς σὲ ὀρθρίζω τὸν δι' ἀπολαυχίαν. Ϛ΄ ἴστε τὸ κοντάκιον, ἦχος, πλ. Γ΄ ὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα. ὁ οἶκος. Κ΄ αὶ τὸ σωσάμενον. Ϛ΄ ἴστε τὴν, ἡ, ᾠδ. Ϛ΄ πίλιν κακίας, ἀπηθέου. εἰς ἡν ἐμμάτην. Γ΄ ὺν πλουτέραν τῶν χερουβὶμ. Ϛ΄ ἴστε τὸ, δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ. Γ΄ ὸν λησταὶ ἀθήμερον, τὸν παραδεῖσον. Κ΄ αὶ υαγγέλιον, θ΄. κατὰ ἰωάννην. Γ΄ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσήκεισαν. παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰησοῦ. τέλος. Ο΄ ψόμεθα εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. Κ΄ αὶ εὐθὺς τὸ, πάσα πνοὴ, ἦχος, γ΄. ἱ΄ σῶμεν, ἅγιε, Δ΄. Κ΄ αὶ ψάλλομεν ἐν τοῖς, γ΄, τρίτοις. δευτερῶν τὸν, α΄, ἦχος, γ΄, δύς. Δ΄ ύο καὶ πορνοὶ ἐποίησεν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ϛ΄ καθὸν μέλος τῆς ἁγίας σου σαρκὸς, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ϛ΄ ταυρωθέντος σου χε, πᾶσα ἡ κτίσις. δόξα, ἦχος, πβ. Ε΄ ξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου. καὶ μῶ. Ἐ΄ ὸν μῶν τὸν μου ἔδοσαν εἰς βρῶσιν. Ϛ΄ υαγγέλιον, ι΄, κατὰ μάρκον. Γ΄ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ἰωσὴφ. τέλος. Ϛ΄ θεώρουν πῦ τίθεται. Ϛ΄ ἴστε τὸ, δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. Ο΄ δὲ ἱερὰς ἡμῶν σωσαμένη. Κ΄ αὶ υαγγέλιον, ια΄, κατὰ ἰωάννην. Γ΄ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώτησε τὸν πιλάτον. τέλος. Ε΄ θηκαν τὸν ἰησοῦν. Κ΄ αὶ ψάλλομεν τὸ τῆς ἦχου, ἦχος, α΄. Π΄ ᾶσα ἡ κτίσις, ἦχος, β΄. Δ΄ ιεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου. Λ΄ αὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος. ἅγιε. Ϛ΄ δοκαμεῖς τὸ βρῶμα μου χολῇ, ἦχος, β΄. Ο΄ ἡ μεριμνοῦσα θεοῦ. ἅγιε. Ο΄ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, ἦχος, β΄. Ϛ΄ πὶ ξύλου βλέπουσα. ῥέξα, ἦχος, πλ. Κ΄ ύριε ἐξαβαίρομτός σου ἐν τῷ φρῷ. καὶ μῶ, ἦχος, πλ. Η΄ δὴ βάπεται κάλαμος ἀποφάσεως. Ϛ΄ υαγγέλιον, ιβ΄, κατὰ ματθαῖον. Γ΄ ῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν. τέλος. Μετὰ τῆς κουφοδίας. Ϛ΄ ἴστε τὸ ἀναθὸν ὁμολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ. Γ΄ ὸ, τρισάγιον καὶ τὰ λοιπὰ. κ΄ γωμεν. Π΄ αρακαλῶ τρίας. Π΄ ἀπερ ἡμῶν. ὁ ἱερὰς, ὁ πνοῦ ἐστιν. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον, ἦχος, Δ΄. Ε΄ ξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς

καταράς τοῦ μόνου. Ε' κτημή, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ πρώτῃ ὥρᾳ, οὐκ ἐπισωάπτομεν μῶν. Ἀλλὰ περὶ ὥρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἡμέρας.

Εἴσοδος τῶν ὡρῶν, τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης παρασκευῆς.

Κεφάλαιον, μα'.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, παρασκευῇ. Πε εἰ ὥρᾳ, β', τῆς ἡμέρας. Σημαίνει τὸ μικρόν. Καὶ σωαγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Καὶ ἀλλογοῦντος τοῦ ἱερέως. Ἀρχόμεθα τοῦ Βασιλεῦ οὐρανέ μιε παράκλητε. Τρισάγιον. Τρισ, τριαγία τριάς. Τρισ, πάτερ ἡμῶν. Ὁ ἱεράρχης. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τρισ, κύριε ἐλέησον, ιβ'. δόξα, καὶ νῦν. Ἄξιε πρὸς σκυνήσωμεν, ρ'. Καὶ λέγομεν ψαλμοὺς τοὺς δε. ψαλμός, ε'. Τὰ ῥήματα τῶν χρώτων κε. ψαλμός, β'. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη. ψαλμός, κα'. Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρόσχες μοι. Δόξα, καὶ νῦν, ἀλληλούια, ρ, ἦχος δ'. Σὺ πρωθέμενος σου χε. δόξα, καὶ νῦν. Ἵστε καλέσωμεν κε χαρεῖσα μέν. Θεὸ οὗ τὰς ψάλλομεν τρ', ρ', ἀπὸ τῶν ιβ'. Ἀπεργοῦτοῦ αὐτά. Λέγομεν δὲ τὸ, ἀ, χωρὶς ὦ. Οὕτω δὲ ποιοῦμεν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις, εἰς τὸ πρῶτον τρ'. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον, λέγει ὁ ἐνδρξάμενος χορός, κε'. καὶ ψάλλει αὐτό. Εἶτα πάλιν ὁ ἕτερος χορὸς κε', καὶ ψάλλει καὶ αὐτὸς τοῦτο, Τὸ δὲ τρίτον λέγομεν εἰς τὸ δόξα. καὶ εἰς τὸ, καὶ νῦν. κε' ἦν, τῆς, ἀ, ὥρας, ἦχος, πλ'. Θέμεθον τοῦ μαθοῦ τὸ καταπέτασμα. Καὶ πάλιν αὐτό, ἕτερος, ἀ, κε'. Εἶτα λέγει, ὁ, ἀ, χορός. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν. Καὶ ψάλλομεν τὸ τρ', ἦχος, πλ'. Ὡς πρόβατον σφαγήν. κε'. Παρεστήσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν. Καὶ ψάλλει πάλιν τοῦτο, ὁ ἕτερος χορός. Εἶτα ὁ, ἀ, χορός. δόξα, ἦχος, πλ'. Τοῖς συλλαβοῦσι σε παρανόμοις. καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Πρεκείμενον τῆς προφητείας, ἦχος, α'. Ἡ καρδία αὐτοῦ, σωνήγαγεν ἀνομίαν. κε'. Μακάριος ὁ συνιῶν πτωχὸν καὶ πένητα. Προφητείας ζαχαρίου τὸ ἀναγ. Τάδε λέγει κς. λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλήν. ὁ ἀπόστολος, πρὸς γαλάτας. Ἀδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσίας γενομένης. πάλιν. Καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. Τὰ διαβήματά μου. Τρισάγιον. τριαγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία. Τρισ, κοντάκιον, ἦχος, πλ'. Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. Τὸ κε ἐλέησον, ιβ'. Ὁ ἐν τῷ νῦν καιρῷ. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν πανσωτέραν τῶν χρόνων βίον. Ἐν ὀνόματι κυ εὐλόγησον πάτερ. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Χριστὸς, φῶς τὸ, ἀληθινόν, τὸ φωτίζον.

Ὥρα, ρ'. Τρισάγιον. Τὸ τριαγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. Τρισ, κύριε ἐλέησον, ιβ'. Ἄξιε πρὸς σκυνήσωμεν, ρ'.

στο μεν, γ'. Κ αὶ οἱ ψαλμοί, ψαλμός, λ Β'. Δ ίκαιοι κε τοὶς ἀθικοῦντας με, ψαλμός, ρκ'. Ο θεός τὶ μὶ ἀμελεῖτε μου. ψαλμός, μ'. Ε λέησόν με ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. δόξα, καὶ νῦν, ἀλληλουΐα ἐκτρέπου. Κ αὶ λέγομεν τρ, ηχ, πβ. Κ ύριε κατέκριναν σε οἱ ἰουδαῖοι θανάτῳ. δόξα, καὶ νῦν, θ'. Θ ε κε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Κ αὶ ψάλλομεν τρία τρ ἐκτῶν, ι Β'. Δ ύπεργῶ τοῦ αὐτά, ηχ, πδ. Δ ιὰ τ φόβον τῶν ἰουδαίων. πάλιν, τὸ αὐτὸ. εἶτα κα'. Ε ὰν ἡ ματάων σφῶν σε κε. ηχ, πδ. Π ρὸ τῆ τὶ μίου σταυρῶ. κα'. Π ρόσχες τὶ φωνὶ τῆς δεήσεώς μου. Κ αὶ πάλιν τὸ αὐτὸ. δόξα, ηχ, πα'. Ε λκόμενος ὡς ἀρνί, οὕτως ἐβόας κε. καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτὸ. προκείμενον, ηχ, Δ'. Ο ὐ τὶ φοβεῖς πάσης ἕτοιμος. κα'. Κ ύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Π ρὸ φητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Κ ύριος δίδοσίμοι λῶσταν παιδείας. ὁ ἀπόστολος. Π ρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῆς, παύλου τὸ ἀνάγν. Α δελφοί, ἐπὶ χε ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν. Ε ὐαγγέλιον κατὰ μάρκον. Ε ν ῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς. τέλος. Ε ἰς ἱερουσάλημα. Κ αὶ μετὰ τὴν τὸ ἀναγνώσκομεν εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆ κατὰ ματθαῖον, λόγον φρῶσιμον. Ε ἶτα τὸ κε, ὁ θεὸς ἀλογητὸς. Ε ὐ ὁ τρισάγιον. Κ αὶ τὰ λοιπά. Ε ὐ ὁ κοντάκιον. Ε ὐ δι' ἡμᾶς φρῶθέντα, δεῦτε τὸν τοῦτο ὑμνήσωμεν. Ε ὐ ὁ κε ἐλέησον, μ', καὶ ἡ ἀλχή. Ο ὐ ἐν τὸν τὴ καιρῷ. δόξα, καὶ νῦν. Ε ὐ ἰῶ τὶ πιωτέραν. Ε ὐ νόμόματι κῦ. Ο θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Δ ίσσοτα θεὲ πάτερ τὸν τὸν κράτωρ καὶ κε μονογενὲς ἰησοῦ χε.

Ψ ρα, γ'. Ε ὐ ὁ τρισάγιον. Ε ὐ ὁ παναγία τριάς. Ε ὐ ὁ πάτερ ἡμῶν. Ε ὐ ὁ κε ἐλέησον, ιε'. Δ ὅτε προσκυνήσωμεν, ἐκτρέπου. καὶ οἱ ψαλμοί. ψαλμός, μγ'. Ο θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με. ψαλμός, ρλθ'. Ε ξελοῦ με κε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ. ψαλμός, ζ'. Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. Δ όξα, καὶ νῦν, ἀλληλουΐα, γ'. τρ, ηχος, Β'. Ε ἰς ἀναφέρεται ἐν μέσῳ τ' γνῶ. δόξ., καὶ νῦν. Ο ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν. Κ αὶ ψάλλομεν, γ', τρ, ἀπὸ τῶν, ιε', ηχ, πδ. δίς. Ε ὐ ἀδὲ λέγει κε τοῖς ἰουδαίοις. κα'. Ε ἰσκαρεὶς τὸ βρῶμα μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου, ηχος, πδ. Ο ἱ μοναθέται τῆ ἐκλ. κα'. Σ ῶσόν με ὁ θεός, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα. καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ, δόξα, ηχος, πδ. Δ ὅτε χριστοφόροι λαοὶ κατεδόμεν. καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτὸ. προκείμενον, ηχος, Δ'. Κ ύριε ὁ κε ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου. κα'. Ο ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου. Π ρὸς φητείας ἡσαΐου, τὸ ἀνάγ. Ε ὐ ἀδὲ λέγει κε, ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου. ὁ ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους. Α δελφοί ὁ ἀγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι. Ε ὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Ε ν ῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον. τέλος. Ο ρῶσαι πάντα. Κ αὶ μετὰ τὴν τὸ, ἀνάγνωσις. Ε ἶτα. ταχὺ προκαταλαβέτωσαν. Ε ὐ ὁ τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. τὸ κοντάκιον. Χόμ.